

Evli Bireylerin Algıladıkları Eş Desteği ile Evlilik Kalite Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Examination of the Relationship Between the
Married Individual's Perceiving Partner Support and
Marriage Quality Levels

Merve DİNÇER¹

¹Kutlukent 80. Yıl Ortaokulu, Samsun

• mervedincerpd@gmail.com • ORCID > 0000-0001-8504-3568

Makale Bilgisi / Article Information

Makale Türü / Article Types: Araştırma Makalesi / Research Article

Geliş Tarihi / Received: 25 Mayıs / 25 May 2022

Kabul Tarihi / Accepted: 12 Eylül / September 2022

Yıl / Year: 2022 | Cilt – Volume: 2 | Sayı – Issue: 2 | Sayfa / Pages: 297-312

Atıf/Cite as: Dinçer, M. "Evli Bireylerin Algıladıkları Eş Desteği ile Evlilik Kalite Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi" *Ondokuz Mayıs Üniversitesi Kadın ve Aile Araştırmaları Dergisi* 2(2), Aralık 2022: 297-312.

EVLİ BİREYLERİN ALGILADIKLARI EŞ DESTEĞİ İLE EVLİLİK KALİTE DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

ÖZ:

Bu araştırmanın amacı, evli bireylerin algıladıkları eş desteği ile evlilik kalite düzeyleri arasındaki ilişkiyi, ek olarak eş desteği ve evlilik kalite düzeylerine yaş ve cinsiyet değişkenlerinin etkisini incelemektir. Araştırmanın bağımlı değişkenleri; evlilik kalitesi ve eş desteği, bağımsız değişkenler ise yaş ve cinsiyettir. Araştırmanın örneklemi 237 kadın, 69 erkek olmak üzere 306 evli bireyden oluşmaktadır. Bireylerin evlilik kalite düzeyleri Evlilik Kalitesi Ölçeği ile eşlerinden algıladıkları destek ise Eş Destek Ölçeği ile belirlenmiştir. Araştırmada ele alınan sosyodemografik değişkenler ile ilgili bilgiler için ise araştırmacı tarafından geliştirilen Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen verilere; Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Analizi, Çok Yönlü Varyans Analizi (ANOVA), bağımsız gruplar t-testi ve gruplar arası farklılaşmalar için Scheffe testi uygulanmıştır. Araştırma sonucunda evli bireylerin algıladıkları eş desteği ile evlilik kalitesi arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Evli bireylerin evlilik kalite düzeyleri ve yaş, eş destek düzeyleri ve yaş, eş destek düzeyleri ve cinsiyet açısından anlamlı bir farklılaşma tespit edilmiştir. Evlilik kalite düzeyleri ile cinsiyet arasında ise anlamlı bir farklılaşma tespit edilememiştir. Elde edilen bulgular literatür ışığında tartışılmış ve ileride yapılacak araştırmalara ilişkin önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Sözcükler: *Evlilik Kalitesi, Eş Desteği, Evli Bireyler.*

EXAMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN THE MARRIED INDIVIDUAL'S PERCEIVING PARTNER SUPPORT AND MARRIAGE QUALITY LEVELS

ABSTRACT

The aim of this research is to study the relation between married individuals' perceived spousal support and marital quality levels in the terms of age and gender demographic variables. The dependent variables of the research, marital quality and spousal support, independent variables are age and gender. The sample of the study consists of 306 married individuals. Marriage quality levels of individuals have been determined by using the Marriage Quality Scale, the supports perceived from their spouses have been found out by the Spouse Support Scale. The Personal Information Form developed by the researcher has been used to obtain information about the sociodemographic variables dealt with in the study. Pearson

Product Moment Correlation Analysis, Multiple Variance Analysis (ANOVA), independent groups t-test and Scheffe Test for the differentiation between groups were applied to the obtained data from the study. As a result of the study, a positive significant relationship was found between the perceived spousal support of married individuals and the quality of marriage. Significant differentiation has been found in terms of marital quality levels and age, spousal support levels and age, spousal support levels and gender of the married individuals. No significant differentiation has been found between marital quality levels and gender. The findings were discussed in the light of the literature and recommendations were made for the future of the research.

Keywords: *Marriage Quality, Spousal Support, Married Individuals.*

GİRİŞ

İnsanın yaşam döngüsünde fizyolojik ve psikolojik olarak çocukluk, ergenlik, evlilik, anne-baba olma, iş hayatı gibi önemli dönüm noktaları bulunmaktadır. Evlilik bu döngüdeki önemli noktalardan birisidir. İnsan hayatı bir tiyatro sahnesine benzetecek olunursa evlilik bu sahnede yeni bir perdenin açılmasıdır (Şahin, 2020). Evlilik, karşılıklı cinsel doyumun sağlanmasını, birlikteliği, dayanışmayı, neslin devamını sağlayan ve mutlu, yaratıcı, geliştirici biçimde sürdürülmesinin hedeflendiği bir ilişki biçimidir (Polat, 2006). Özgüven (2001) ise evliliği, insanın fitratında ve tabiatında var olan, insan soyunun devam etmesi, ferdi ve sosyal zeminde kendini ifade edebilmesi, varlığının fark edilmesini istemesi için ihtiyaç duyulan bir sistem olarak ifade etmiştir.

Bireylerin partnerleri ile mutlu, sağlıklı, huzurlu, yakınlık içinde, yaşam doyumunu sağlayabildikleri, kültürden kültüre farklılaşan evrensel bir olgu olarak da ifade edilen evliliğin giderek güç kaybettiği görülmektedir. Evliliklerdeki bu güç kaybı bireyleri birbirinden uzaklaştırmakta bir süre sonra boşanma düşüncesini akıllarına getirmektedir. Türkiye’de son 20 yılda evlenme oranı düşerken boşanma oranı hızla yükselmektedir. 2021’de 562 bin evlilik yapılırken 174 bin boşanma kayda geçmiştir. 2001-2021 arasını kapsayan son 20 yılda bin kişilik nüfus başına düşen evlenme sayısını ifade eden ‘kaba evlenme hızı’ yüzde 20 düşerken ‘kaba boşanma hızı’ ise yüzde 47 artmıştır. (TUİK, 2021). Evliliklerin boşanmayla sonuçlanmasının birçok nedeni olabilir. Bu kapsamda yapılan çalışmalarda en çok araştırılan konulardan biri de evlilik kalitesi kavramıdır (Borhani ve diğerleri, 2021).

Evlilikte uyum, doyum, tatmin, ilişki, bütünlük, memnuniyet, istikrar gibi kavramları kapsayan en genel tanım evlilik kalitesi olarak ifade edilebilir. Evlilik kalitesi, evli çiftlerin evlilik süreçlerinin hangi ölçüde iyi ve nitelikli olduğuna dair

taşıdıkları anlam topluluğudur (Glenn, 1990). Kurt (2018) ise evlilik kalitesini, her biri ayrı ayrı ölçülen olumlu (mutluluk, doyum, etkileşim vb.) ve olumsuz (çatışma, sorunlar, boşanma vb.) kavramları bir araya getiren şemsiye bir terim olarak tanımlamıştır. Evlilik kalitesi kişilerin evliliklerine dair mutluluk ve memnuniyetlerini aynı zamanda bireylerin iyimser tutumlarını ifade eder (Yılmaz, 2019). Evlilik kalitesi yüksek çiftler evliliklerinden ve bağlılıklarından kendilerini mutlu ve memnun hissederler (Mardani ve diğerleri, 2021).

Sağlam bir ailenin esasını oluşturan karı-koca arasındaki sağlıklı ilişkidir. Sağlam ve sıhhatli bir karı-kocailişkinin tanımı bu yapının dışında değildir; eşler bunu içsel olarak hissederler ve sezgisel olarak da bilirler (Cüceloğlu, 2016). Evliliklerin sağlıklı ve mutlu bir şekilde yürümesi, eşlerin evliliklerinin kalitesine bağlıdır ve evlilik kalitesi düzeyinin yüksek olması evliliğin sağlıklı ve güçlü olduğu anlamını taşır. Bağlılık ve sadakat üzerine kurulan bir arkadaşlık ilişkisi olarak tanımlanan evlilikte, eşlerin birbirlerine yakınlık göstermesi, destekleyici ve eşitlikçi davranmaları aşkın ve mutluluğun devamlılığını sağlar (Gürel, 2016).

Evliliğin sürdürülmesinde, çiftler arasındaki uyum, evlilik doyumu, evliliğin kalitesi, bireysel nitelikler, dünya görüşü, çocuk sahibi olma, ekonomik özellikler, ruhsal ve bedensel sağlık durumu, alışkanlıklar, inanç ve kültürel farklılıklar, evliliği oluşturan şartlar, evliliğin toplumsal bir destek bulması, akrabalarla olan ilişkilerin niteliği ve süreç öncesinde ve süreç boyunca oluşan beklentiler gibi birçok faktör etkilidir (Terzi İlhan ve Işık, 2019). Evlilik ilişkisinin bireyin hayatındaki en önemli destek kaynağı olduğu ve fiziksel ve ruhsal iyi olma hali üzerindeki pozitif etkileri, yapılan araştırmalarla desteklenmiştir (Göktaş, 2021). Bireylerin evliliklerini kaliteli olarak algılamaları için karşılıklı sağlıklı iletişim kurmaları, bu iletişimden doyum sağlamaları bununla birlikte karşılaştıkları stresli durumlarla baş etmede de birbirlerine destek olmaları önemlidir (Kapuci, 2014).

Evlilik boyunca eşlerin birbirini anlaması ve ihtiyaç durumunda karşılıklı olarak yardımlaşmaları sürecini eş desteği olarak tanımlamak mümkündür (Türk Dil Kurumu, 2011). Eş desteği, evli bireylerin sosyal destek sistemleri içerisinde belki de en önemlisidir. Eş desteği, eşlerin uygun ve doğru zamanda ve gereğine uygun biçimde birbirlerine destek vermesidir (Dehle ve diğerleri, 2001). Yıldırım (2004) ise eş desteğini, eşlerin birbirinden aldığı sosyal destek düzeyleri şeklinde açıklamış ve eş desteğinin; duygusal destek, takdir desteği, maddi ve bilgi desteği, sosyal ilgi desteği olmak üzere dört alt boyutu olduğunu ifade etmiştir.

Duygusal destek, kişiler arası sevgi bağını ifade eder. Bireyin anlaşılma isteği, sevme-sevilme, ilgi görme, fark edilme, değerli olduğunu ve kendini güvende hissetme gibi gereksinimleri duygusal destekle karşılanır (Cohen ve Wills, 1985). Duygusal destek ile bireyin kendisini değerli ve sevilen biri olarak hissetmesi sağlanarak öz saygısı da desteklenmiş olur. Takdir desteği, kişinin karşıdaki bir başka

kişi tarafından değerli hissettirilmesi, kusurları ve sorunlarıyla olduğu gibi kabul edilmesi olarak ifade edilir (Yıldırım, 2004).

Maddi destek ve bilgi desteği, eşin maddi olarak desteklenmesini ve bilgi paylaşımını ifade eder. Maddi ihtiyaçları karşılamak, bakım ve eğitim sürecine destek sağlamak için temin edilen destek türü maddi desteğin kapsamına girer. Bilgi desteği ise, bireyin yetersiz kaldığı durumlarda danışma ihtiyacını karşılamak üzere rehberlik edilmesi, kararlar alınırken bilgilendirme yapılması ve öneriler ortaya konularak bireye yardım sağlanmasıdır (Berkman ve Glass, 2000). Sosyal ilgi desteği, eşlerin sosyal birliktelik yoluyla birbirlerine arkadaşlık, empati, işbirliği, tolerans, ilgi ve bakım göstermelerini içerir (Özaydınlık, 2014).

Eşlerin birbirlerini destekledikleri evliliklerde, çatışmaların daha az olduğu, problemlerin daha kolaylıkla çözüldüğü ve evlilik doyumuna daha fazla ulaşıldığı bilinmektedir (Çiftçi Arıdağ ve diğerleri, 2019). Evliliğin sağlıklı şekilde sürdürülebilmesi için, bireyin evliliğinden sağlayacağı doyum ve ruh sağlığına yapacağı katkıda eşten gelecek destek ve bu desteğin kalitesi oldukça önemlidir. Çağ (2011)'a göre, evlilik doyumunu açıklamada algılanan eş desteği ilk sırada yer almaktadır. Bu bağlamda bu çalışmada evli bireylerin algıladıkları eş desteği ile evlilik kalite düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışma sonuçlarının alan yazına katkı sağlayabileceği söylenebilir. Bu çalışmada algılanan eş desteği ve evlilik kalitesi arasındaki ilişkinin incelenmesi ve ek olarak algılanan eş desteğine evlilik kalitesi düzeyleri; cinsiyet ve yaş değişkenlerine göre incelenmesi amaçlanmıştır. Bu kapsamda aşağıdaki alt problemler belirlenmiştir.

1. Evli bireylerin algıladıkları eş desteği ile evlilik kalitesi arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?
2. Evli bireylerin evlilik kalitesi düzeyleri yaşa göre farklılaşmakta mıdır?
3. Evli bireylerin algıladıkları eş destek düzeyleri yaşa göre farklılaşmakta mıdır?
4. Evli kadınların algıladıkları eş desteği ile evli erkeklerin algıladıkları eş desteği arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?
5. Evli kadınların evlilik kalite düzeyleri ile evli erkeklerin evlilik kalite düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?

YÖNTEM

Araştırma Modeli

Bu nicel araştırmada, evli bireylerin algıladıkları eş desteği ve evlilik kalite düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla ilişkisel tarama modeli kullanılmış-

tır. İlişkisel tarama araştırmaları iki ya da daha fazla değişken arasındaki ilişkileri belirlemek amacıyla yapılan araştırmalardır (Büyüköztürk ve diğerleri, 2010).

Çalışma Grubu

Araştırmanın örneklem grubu 18 yaşından büyük olan; 237 kadın ve 69 erkek olmak üzere toplam 306 bireyden oluşmaktadır. Örneklem içerisinde yer alan bireyler seçilirken kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Bu yöntem, araştırmacıya süre konusunda yardımcı olması ve pratiklik sağlaması amacıyla tercih edilmiştir (Yıldırım ve Şimşek, 2008).

Veri Toplama Araçları

Kişisel Bilgi Formu

Kişisel bilgi formu araştırmacı tarafından geliştirilmiştir ve katılımcıların sosyodemografik bilgilerine yönelik veriler elde etmek amacıyla hazırlanmış sorular içermektedir.

Evlilik Kalitesi Ölçeği (EKÖ)

Literatür incelendiğinde, evlilik kalite düzeyini ölçmek amacıyla farklı ölçeklerin kullanıldığı görülmektedir. Evlilik Uyumu Testi (Locke ve Wallece, 1959), Çift Uyum ölçeği (Spainer, 1976), Evlilik Kalitesi İndeksi (Norton, 1983), Kansas Evlilik Tatmin Ölçeği (Schumm ve diğerleri, 1986), Evlilik Kalitesi Ölçeği (Hahlweg, 1996), Evlilik Uyum Ölçeği (Tutarel Kışlak, 1999), Çift Tatmin İndeksi (Funk ve Rogge, 2007) en çok kullanılan ölçeklerden bazılarıdır.

Bu çalışmada Hahlweg (1996) tarafından geliştirilen, Kurt (2018) tarafından Türkiye örneklemine uyarlanan Evlilik Kalitesi Ölçeği kullanılmıştır. 30 maddeden oluşan ölçek ile ilgili yapılan çalışmada modifikasyon önerileri ve madde faktör yükleri incelenmesinin ardından ölçeğin orijinalinde olan üç faktörlü yapısı örneklemede doğrulanmış, yapı geçerliliği kapsamında her bir faktörden birer maddenin çıkartılmasıyla (9, 15, 18) ölçeğin Türkçe formundaki madde sayısı 27 olmuştur. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 30, en yüksek puan 120 şeklinde olup, 54 ve altında alınan puanlar düşük evlilik kalitesini, üstünde alınan puanlar ise yüksek evlilik kalitesini ifade etmektedir.

EKÖ'nün güvenilirliğini belirlemek için iç tutarlılık Cronbach alfa katsayısı ve Spearman Brown yarı test güvenilirlik katsayısı incelenmiştir. İç tutarlılık Cronbach alfa katsayısı toplam puan üzerinden 0.80, alt ölçekler üzerinden Tartışma 0.87, Şefkat 0.91, Birliktelik/İletişim 0.88'dir. Spearman Brown yarı test güvenilirlik kat

sayısı ise, toplam puan üzerinden 0.77, alt ölçekler üzerinden Tartışma 0.85, Şefkat 0.90, Birliktelik/İletişim 0.83'dür. EKÖ, Evlilik Uyum Ölçeği (Tutarel Kışlak, 1999) ile 0.82 düzeyinde korelasyongösterdiği bulunmuştur.

Eş Destek Ölçeği (EDÖ)

EDÖ algılanan eş destek düzeyini ölçmek üzere Yıldırım (2004) tarafından geliştirilmiştir. 27 maddeden oluşur ve 3'lü likert tipi derecelendirmeye sahip olan bir ölçektir. Ölçekte düz maddeler olduğu gibi puanlanırken, tersine çevrilmiş 3 madde de bulunmaktadır. Ölçekten alınabilecek en yüksek puan 81, en düşük puan ise 27'dir. Bu ölçekten yüksek puan almak, yüksek düzeyde eş desteği algılıyor olmaya, düşük puan ise düşük düzeyde eş desteği algılıyor olmaya işaret etmektedir.

EDÖ'nün geçerlilik ve güvenilirlik çalışmaları 131 kadın, 117 erkek olmak üzere toplam 248 evli birey üzerinde yapılmıştır. Eşlerin yaşları 29 ile 58 arasındadır. EDÖ'nün yapı geçerliliği temel bileşenler analizi ile incelenmiştir. Analiz sonuçları EDÖ'nün duygusal destek, maddi yardım ve bilgi desteği, takdir etme desteği ve sosyal ilgi desteği olmak üzere 4 faktörlü olduğunu ortaya koymaktadır. EDÖ'nün güvenilirlik çalışması, ilk olarak Cronbach Alfa katsayısı bulunarak ($\text{Alpha}=.95$); daha sonra ise, test-tekrar test güvenilirlik kat sayısı hesaplanarak ($r=.89$) yapılmıştır (Yıldırım 2004).

Verilerin Toplanması

Araştırma verileri öncesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Etik Kurulu'ndan araştırma izni alınmıştır. Araştırmada veriler Covid-19 pandemisi nedeniyle Google Forms aracılığıyla toplanmıştır. Bu amaçla gönüllü katılımcıların sosyal medya hesaplarına ve mail adreslerine çalışmanın ölçme araçları gönderilerek çalışmanın verileri toplanmıştır.

Verilerin Analizi

Araştırmada elde edilen verilere; Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Analizi, Çok Yönlü Varyans Analizi (ANOVA), bağımsız gruplar t-testi ve gruplar arası farklılaşmalar için Scheffe testi uygulanmıştır.

BULGULAR

Tablo 1. Katılımcılara İlişkin Demografik Bilgiler

Değişken	Grup	n	Yüzde
Cinsiyet	Kadın	237	77,5
	Erkek	69	22,5

Yaş	18-25	13	4,2
	26-33	123	40,2
	34-41	107	35
	42 yaş ve üzeri	63	20,6

Tablo 1’de, araştırmaya 237 kadın (% 77,5), 69 erkek (% 22,5) katılmıştır. Katılımcıların büyük bir kısmı (n=123, % 40,2) 26-33 yaş aralığında olduğunu belirtmiştir.

Tablo 2. Denence 1’è İlişkin Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Analizi Sonucu

	<i>r</i>	<i>p</i>
Eş Desteği-Evlilik Kalitesi	,547	,000**

* $p < ,05$, ** $p < ,01$

Tablo 2’de, evli bireylerin algıladıkları eş desteği ile evlilik kalitesi arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığı Pearson momentler çarpımı analizi ile incelenmiştir. İnceleme sonucunda evli bireylerin algıladıkları eş desteği ile evlilik kalitesi arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($r = ,547$, $p < ,01$).

Tablo 3. Denence 2’ye İlişkin ANOVA Analizi Sonucu

n, \bar{x} ve ss Değerleri					ANOVA Sonuçları						
Değişken	Grup	n	\bar{x}	ss	Varyans Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Fark
Evlilik Kalitesi	18-25	13	73,	8,45	G. Arası	1718,19	3	572,73	5,13	,002**	26-33/42 yaş ve üzeri
			54								
	26-33	12	69,	10,2	G. İçi	33737,5	302	111,71			
		3	94	9		7					
	34-41	10	66,	9,21	Toplam	35455,7	305				
	7	12			7						
	42 yaş ve üzeri	63	65,	13,3							
		21	0								

* $p < ,05$, ** $p < ,01$

Tablo 3’te, evli bireylerin evlilik kalitesi düzeylerinin yaş açısından farklılık gösterip göstermediği ANOVA analizi ile incelenmiş, gruplar arası farklılaşmalar

ise Scheffe testi ile yorumlanmıştır. İnceleme sonucunda 26-33 yaş ile 42 yaş ve üzerinde bireyler arasında anlamlı bir farklılaşma tespit edilmiştir ($F=5,13, p<.01$). Grup ortalamaları dikkate alındığında, 26-33 yaş arası bireylerin 42 yaş ve üzeri bireylere kıyasla evlilik kalitelerinin daha yüksek olduğu söylenebilir.

Tablo 4. Denence 3'e İlişkin ANOVA Analizi Sonucu

n, \bar{x} ve ss Değerleri					ANOVA Sonuçları						
Değişken	Grup	n	\bar{x}	ss	Varyans Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Fark
Eş Desteği	18-25	13	76,69	8,70	G. Arası	2206,25	3	735,42	6,31	,000**	-25/34-481
	26-33	123	71,48	9,07	G. İçi	35208,94	302	116,59			18-25/42 yaş ve üzeri
	34-41	107	66,78	11,84	Toplam	37415,19	305				26-33/34-41
	42 yaş ve üzeri	63	67,38	12,33							

* $p<.05$, ** $p<.01$

Tablo 4'te, evli bireylerin algıladıkları eş destek düzeylerinin yaş açısından farklılık gösterip göstermediği ANOVA analizi ile incelenmiş, gruplar arası farklılaşmalar ise Scheffe testi ile yorumlanmıştır. İnceleme sonucunda 18-25 yaş ile 34-41, 18-25 yaş ile 42 yaş ve üzeri ve 26-33 yaş ile 34-41 yaş bireyler arasında anlamlı bir farklılaşma tespit edilmiştir ($F=6,31, p<.01$). Grup ortalamaları dikkate alındığında, 18-25 yaş arası bireylerin 34-41 yaş, 18-25 yaş arası bireylerin 42 yaş ve üzeri, 26-33 yaş arası bireylerin 34-41 yaş arası bireylere kıyasla eş desteği düzeylerinin daha yüksek olduğu söylenebilir.

Tablo 5. Denence 4'e İlişkin Bağımsız Gruplar T-Testi Analizi Sonucu

Değişken	Grup	n	\bar{x}	ss	t	df	p
Eş Desteği	Kadın	237	68,58	11,57	-2,145	304	,034*
	Erkek	69	71,39	8,93			

* $p<.05$, ** $p<.01$

Tablo 5'te, evli bireylerin algıladıkları eş desteği düzeylerinin cinsiyet açısından farklılık gösterip göstermediği bağımsız gruplar t testi ile incelenmiştir. İnceleme sonucunda, evli kadınlar ile evli erkekler arasında anlamlı bir farklılaşma bulun-

muştur ($t=-2,145$, $p<.05$). Grup ortalamaları dikkate alındığında, evli erkeklerin, evli kadınlara kıyasla daha fazla eş desteği algıladıkları görülmektedir.

Tablo 6. Denence 5'e İlişkin Bağımsız Gruplar T-Testi Analizi Sonucu

Değişken	Grup	n	\bar{x}	ss	t	df	p
Evlilik Kalitesi	Kadın	237	68,07	11,07	,851	304	,395
	Erkek	69	66,81	9,73			

* $p<.05$, ** $p<.01$

Tablo 6'da, evli bireylerin evlilik kalite düzeylerinin cinsiyet açısından farklılık gösterip göstermediği bağımsız gruplar t testi ile incelenmiştir. İnceleme sonucunda, evli kadınlar ile evli erkekler arasında anlamlı bir farklılaşma olmadığı gözlenmiştir ($t=,851$, $p>.05$).

TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu araştırma kapsamında, evli bireylerin algıladıkları eş desteği ile evlilik kalitesi arasındaki ilişki incelenmiş olup, pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Bireyler eşlerinden destek aldıkça evlilik kalite düzeyleri artmaktadır (Julien ve Markman, 1991). Algılanan eş desteği, evlilik kalitesinin yükselmesinde güçlü bir etkidir. Elde edilen bu bulgu Demirtaş (2021)'in araştırma sonuçlarıyla paralellik göstermektedir. Buna göre, eş desteği ile evlilik doyumu arasında pozitif ilişki olduğu ve eş desteğinin evlilik doyumu puanını yordadığı görülmüştür. Buna benzer olarak (Çağ, 2011) tarafından yapılan çalışmada eş desteği ile evlilik doyumu arasında pozitif yönde ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur.

Araştırmadan elde edilen bulgularla paralel olarak Çağ ve Yıldırım (2016) da çalışmalarında algılanan eş desteğinin evliliği yordamasında anlamlı bir parametre olduğunu belirtmiştir. Evliliğinden doyum alan eşler birbirleri ile daha çok iletişimi ve etkileşimi halinde olmaları nedeni ile eşler arası desteğin daha sağlam olması beklenmektedir. Eşler birbirleri ile yaşam boyu birlikte olmak için söz verirler ve bu birliktelik karşılıklı destek ile ayakta durmaktadır. Kaldı ki evli bir birey de ilk desteği kendisine en yakın hissettiği birey olarak eşinden görmek isteyecektir. Ev içi ve ev dışı sorumluluklarda ve planlarda da eş desteğinin önemi kendini göstermektedir. Evli bireyler hayatlarını iki kişilik yaşamakta ve bu iki kişilik yaşamın getirdiği sorumluluklara uymak da evlilik kalitesini arttırmaktadır.

Evli bireyler en birincil sosyal desteği eşlerinden almaktadır ve algılanan eş desteğinin artması eşlerin yaşamlarının ve sürdürdükleri evliliklerinin daha kaliteli olmasına imkân sağlamaktadır (Güven ve diğerleri, 2011). Sağlıklı ve kaliteli bir evliliğin sürdürülmesi için gerekli olan bu faktörlerin oluşturulmasına da geliştiri-

rilmesinde eşlerin ikisinin de sorumlulukları vardır. Evlilik ilişkisinde ailenin temelini oluşturan eşlerin bu sorumlulukları yerine getirirken birbirlerine her alanda destek olmaları gerekir. Bireylerin evliliklerini kaliteli olarak algılamaları için karşılıklı sağlıklı iletişim kurmaları, bu iletişimden doyum sağlamaları bununla birlikte karşılaştıkları stresli durumlarla baş etmede de birbirlerine destek olmaları önemlidir (Sungur, 2021).

Eşten alınan desteğin yüksek olması, eşler arasındaki bağı kuvvetlendirirken, onlara sevildiklerini ve değerli olduklarını da hissettirir. Diğer taraftan, evlilikte yetersiz sosyal destek ve eş desteği evlilik iletişiminin zayıflamasına, eşlerin ihtiyacı olan desteğin karşılanmamasına ve buna bağlı olarak evlilik kalitesinin azalmasına sebep olmaktadır (Dehle ve diğerleri, 2001). Bu çalışmadan elde edilen bulgularla da paralel olarak, eşleri tarafından desteklendiğini hisseden bireyler evliliklerinden daha fazla doyum sağlamakta ve dolayısıyla sürdürdükleri evliliklerini daha nitelikli olarak değerlendirmektedirler. Bu bulgu (Darcan Ayer, 2016) tarafından yapılan araştırmayla paralellik göstermektedir. Buna göre eş desteği ile evlilik doyumu arasında güçlü pozitif bir ilişki olduğu görülmekte ve bireyler eşlerinden destek aldıkça evliliklerinden sağladıkları doyum da artmaktadır.

Evlilik kalitesinin yaşa göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için yapılan analizde, 26-33 yaş ile 42 yaş ve üzerinde bireyler arasında anlamlı bir farklılaşma tespit edilmiştir. Grup ortalamaları dikkate alındığında, 26-33 yaş arası bireylerin 42 yaş ve üzeri bireylere kıyasla evlilik kalitelerinin daha yüksek olduğu söylenebilir. Bu bulgu, Göktaş (2021) tarafından yapılan çalışma sonucu ile benzerlik göstermektedir. Bunun yanında Gürsoy (2004), Erberk ve diğerleri (2005), Kışlak ve Çabukça (2002), tarafından yapılan çalışmalarda evlilik kalitesi ve yaş arasında anlamlı bir ilişki saptanamamıştır.

Bu bağlamda bireylerin yaşı arttıkça, evliliğe yönelik bireysel düşünceleri gerçekleştirilmenin ve toplumsal kurallar dışında hareket etmenin kısıtlandığı, toplumsal grubun tercihlerine bağlı kalındığı (Bağlı ve Sever, 2005) daha gelenekselci tutumu benimsemeleri, buna karşın yaşı küçük olan bireylerin daha gelişime açık ve vizyonlarının geniş olması ve evliliğin ilk yıllarında sorumlulukların fazla olmamasıyla açıklanabilir. Elde edilen bulgulara göre, 42 yaş ve üzeri bireylerin evlilik kalite düzeyleri diğer yaş aralıklarına göre anlamlı düzeyde düşük bulunmuştur. Bunun sebebi, genellikle bireyin eşini kendi seçme fırsatının olmaması ya da eş tüm yönleriyle tanımamasından kaynaklıdır ve bu durum evlilikte düş kırıklığına sebep olmaktadır (Yavuzer, 2004). İlk etapta görmezden gelinen bu kırıklıklar ifade edilmediğinde yıllar içinde birikir ve genellikle çocuk sahibi olunmasıyla daha da ertelenir. Toplumsal baskıların etkisiyle, geniş aile yapısının devamı uğruna çekirdek ailenin zarar görmesine göz yumulur ve beklentileri karşılamayan doyumsuz bir evlilik sürdürülmüş olur (Sürerbiçer, 2008). Bu bulgu, Çakır (2008) ve Kodan (2013) tarafından yapılan çalışma sonucu ile paralellik göstermektedir.

Eşten algılanan desteğin yaşa göre farklılık gösterip göstermediği incelendiğinde, 18-25 yaş arası bireylerin 34 yaş ve üzeri bireylere kıyasla algıladıkları eş destek düzeylerinin daha yüksek olduğu bulunmuştur. Bu bulguyla paralel olarak (Çağ, 2011) yaptığı çalışmada, 30 ve altı yaş grubunda yer alan evli bireylerin algıladıkları eş destek puan ortalamalarının, 41-50 yaş grubunda yer alan evli bireylerin algıladıkları eş destek puan ortalamalarına göre oldukça yüksek olduğu sonucuna varmıştır. (Günsel, 2013) tarafından yapılan çalışmada ise, yaş değişkenine göre evli bireylerin algıladıkları eş destek düzeyleri arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Bulgulara göre evli bireylerin algıladıkları eş desteği, yaş gruplarına göre farklılaşmamaktadır.

Evlilik kalitesinin cinsiyete göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için uygulanan analizde, evli kadınlar ile evli erkekler arasında anlamlı bir farklılaşma tespit edilememiştir. Elde edilen bu bulgu, Günay (2007), Çınar (2008), Kodan (2013), Polat (2006) bulguları ile paralellik göstermektedir. Bu durum evlilik kalite düzeyleri ile ilgili yapılan değerlendirmenin cinsiyete göre değişmemesi ile açıklanabilir. Literatürde evlilik kalitesinin cinsiyete göre farklılaşmadığını gösteren çalışmalar olmasına karşın erkeklerin evlilik doyumlarının daha fazla olduğunu gösteren çalışmalar da mevcuttur (Çağ ve Yıldırım, 2013; Gökmen, 2001).

Eşten algılanan desteğin cinsiyete göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için uygulanan analizde, evli erkeklerin evli kadınlara kıyasla daha fazla eş desteği algıladıkları gözlenmiştir. Araştırmamızın bu sonucu, daha önce yapılan çalışmalar ile tutarlılık göstermektedir. Reevy (2001) tarafından yapılan çalışmada cinsiyetin destek üzerinde rolü olduğu görülmüştür. Bu çalışmada evlilikte kadınlar daha çok destek sağlayıcı iken, erkekler daha çok destek alıcı pozisyonundadırlar. Bu sonuç, evlilikte kadınların ve erkeklerin eş destek düzeylerinin farklılaşmasına neden olabilmektedir. Benzer şekilde (Çağ, 2011), yaptığı çalışmada erkeklerin kadınlara oranla daha yüksek eş desteği algıladığı sonucuna varmıştır. Evli erkeklerin genellikle eşlerinden sosyal destek beklediği, kadınların ise başka sosyal destek alanlarına da başvurduğu görülmüştür. Buna göre evli kadınların algıladıkları eş destek düzeylerinin erkeklere oranla daha düşük olmasının bir başka nedeni olduğu söylenebilir. Günsel (2013) tarafından yapılan çalışmada ise cinsiyet değişkenine göre evli bireylerin algıladıkları eş destek düzeyleri arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır.

Literatür incelendiğinde, algılanan eş desteği ve evlilik kalitesi ilişkisini birlikte inceleyen bir araştırmaya rastlanmamıştır. Sonuç olarak, çalışmada evli bireylerin algıladıkları eş desteği ile evlilik kalitesi düzeyleri arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Bireylerin algıladıkları eş desteğini ve evlilik kalite düzeylerini etkileyen değişkenlerin incelenmesi, evlilik ve aile yaşantılarını geliştirecek aile eğitim programlarının hazırlanmasında yararlı olacaktır. Evli bireylerin, evlilik ilişkilerini geliştirmek ve güçlendirmek için birbirlerine sundukları ve algıladıkları

rı desteği arttırmak amacıyla eşlerin birbirlerinden beklentilerini anlamalarına yardımcı olacak psiko-eğitim programları hazırlanabilir. Türkiye’de bu çalışmalarını yürüten Evlilik ve Aile Danışma Merkezlerinin yaygınlaştırılması desteklenebilir.

KAYNAKLAR

- Berkman, L. F. and Glass, T. (2000). *Social integration, social networks, social support and health, Social Epidemiology*, Oxford University, New York.
- Borhani Kakhki, M., Narimani, M., & Mousazadeh, T. (2021). The effectiveness of cognitive behavioral couple therapy on the quality of life and marital satisfaction of uncompromised divorce applicants. *Women and Family Studies*, 13(50).
- Büyükköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., Demirel, F. (2010). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi.
- Cohen, S., Wills, T. A. (1985). Stress, social support and buffering hypothesis, *Psychological Bulletin*, 98, 310-357.
- Cüceloğlu, D. (2016). *Geliştiren Anne-Baba*. İstanbul: Remzi Kitabevi.
- Çağ, P. (2011). *Evli bireylerde eş desteği ve evlilik doyumu* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Çağ, P., Yıldırım, İ. (2016). Evlilik doyumunu yordayan ilişkisel ve kişisel değişkenler. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 4 (39), 13-23.
- Çakır, S. (2008). *Evli bireylerin evlilik uyumlarının ana-babalarına bağlanma düzeyleri ve demografik değişkenler açısından incelenmesi* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Çınar, L. (2008). *Evlilik doyumu: cinsiyet rolleri ve yardım arama tutumu* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Çiftçi Arıdağ, N., Erus, S.M., Ünsal Seydoğulları, S. (2019). Eş desteğinin evlilik doyumu ve psikolojik iyi oluş ile ilişkisi. *Sosyal Bilimler Dergisi*, 18 (71), 1014-1024.
- Darcan Ayer, F. (2016). *Evlilik Doyumunun, eş desteği, evlilik iletişim şekilleri ve psikolojik iyi oluş ile ilişkisi* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Beykent Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Dehle, C., Larsen, D. ve Landers, J. E. (2001). Social support in marriage. *American Journal of Family Therapy*, 29(4), 307-324.
- Demirtaş, E. (2021). *Evli bireylerde eş desteği, evlilik doyumu, sorun çözme becerileri ve depresyon arasındaki ilişkilerin incelenmesi* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), İstanbul Kent Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, İstanbul.
- Erbek, E., Beştepe, E., Akar, H., Eradamlar, N., & Alpkan, R. L. (2005). Evlilik uyumu. *Düşünen Adam*, 18(1), 39-47.
- Funk, J. L., Rogge, R. D. (2007). Testing the ruler with item response theory: Increasing precision of measurement for relationship satisfaction with the Couples Satisfaction Index. *Journal of Family Psychology*, 21(4), 572-583.
- Glenn, N. D. (1990). Quantitative research on marital quality in the 1980s: A critical review. *Journal of Marriage and Family*. 52 (4), 818-831.
- Göktaş, M. (2021). *Evli bireylerde evlilik kalitesinin değerlendirilmesi* (Yayımlanmamış Tıpta Uzmanlık Tezi), Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Uluslararası Tıp Fakültesi, İstanbul.
- Günay, S. (2007). *Evlilik çatışması, nedensellik-sorumluluk yüklemeleri, eşlerin evlilik ilişkisinden sağladıkları genel doyuma ilişkin görüşleri ve evliliğe ilişkin değerlendirmeler arasındaki ilişkiler* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Güven, S., Şener A., Yıldırım B. (2011). Eşlerin farklı değişkenlere göre sosyal destek algısı. *Hacettepe Üniversitesi Sosyolojik Araştırmalar Dergisi*, 17, 1153-1164.
- Günsel, D. A. (2013). *Evli bireylerin algıladıkları eş desteğinin çeşitli değişkenler açısından değerlendirilmesi: KKTC Örneği* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Gürel, B. (2016). *Ekonomik faktörlerin evlilik kalitesine etkisi: bir dyadic model testi* (Yayımlanmamış Doktora Tezi), Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Gürsoy, F. Ç. (2004). *Kayıgı ve demografik değişkenlerin evlilik uyumu ile ilişkisi* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Mersin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Mersin.
- Hahlweg, K. (1996). *Fragebogen zur partner schaft diagnostik* (PFB). Partnership questionnaire. Göttingen, Hogrefe.

- Julien, D. ve Markman, H. J. (1991). Social support and social networks as determinants of individual and marital outcomes. *Journal of Social and Personal Relationships*, 8, 549-568.
- Kapuci, O. (2014). *Evlü çiftlerin evlilik kalitesi ve bağlanma stillerinin demografik özellikler açısından incelenmesi* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Üsküdar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Kışlak, Ş. T., & Çabukça, F. (2002). Empati ve demografik değişkenlerin evlilik uyumu ile ilişkisi. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 5(5).
- Kodan, S. (2013). *Evlü bireylerin evlilik kalitesi toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin tutumları ve yaşam doyumları arasındaki ilişkilerin incelenmesi* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
- Kurt, İ. E. (2018). Evlilik kalitesi ölçeğinin Türkçe 'ye uyarlanması. Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi. 2(27), 84-96.
- Locke, H. J. ve Wallace, K. M. (1959). Short marital-adjustment and prediction tests: Their reliability and validity. *Marriage and Family Living*, 21, 251-255.
- Mardani, M., Marashi, S. A., & Abbaspour, Z. (2021). On the Causal Relationship Between Attachment Styles and Marital Satisfaction: Mediating Role of Gottman's Marital Communication Model. *Iranian Journal of Psychiatry and Behavioral Sciences*, 15(2).
- Norton, R. (1983). Measuring marital quality: A critical look at the dependent variable. *Journal of Marriage and the Family*, 45, 141-151.
- Özaydınlık, Ş. (2014). Evli çiftlerin evlilik uyumu ile kişilik özellikleri ve romantik ilişkilerindeki sosyal ilginin incelenmesi. Retrieved from Cohe Thesis Center (Thesis No: 372315).
- Özgülven, İ. E. (2001). *Ailede İletişim ve Yaşam*. Ankara: PDREM Yayınları.
- Polat, D. (2006). *Evlü bireylerin evlilik uyumları, aldatma eğilimleri ve çatışma eğilimleri* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Reevy, G. M. (2001). Use of social support: Gender and personality differences. *Sex Roles*, 44, 437-459.
- Schumm, W. R., Paff-Bergen, L. A., Hatch, R. C., Obiorah, F. C., Copeland, J. M., Meens, L. D., Bugaighis, M. A. (1986). Concurrent and discriminant validity of the Kansas Marital Satisfaction Scale. *Journal of Marriage and the Family*, 48(2), 381-387.
- Spanier, G.B. (1979). The measurement of marital quality. *Journal of Sex and Marital Therapy*, 5(3), 288-300.
- Sungur, M.Z. (2021). *Aşk evlilik sadakatsizlik: şeytan üçgeni*. (49. Baskı). İstanbul: Destek Yayınları.
- Sürerbiçer, F. S. (2008). *Boşanmış bireylerin deneyimlerine göre evlilik eğitimi gereksinimi* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Şahin, Y. (2020). *Evlilikte empati ile evlilik doyumunu ve affetme arasındaki ilişkide farkındalığın rolü: Karma bir araştırma* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Terzi İlhan, S. ve Işık, Ş. (2019). Evliliğin ilk yıllarında evlilik yaşamı deneyimi ve evliliğe ilişkin algılar: sorunlar, zorluklar ve ihtiyaçlar. *Eğitimde Nitel Araştırmalar Dergisi*. 7(4), 1430-1448.
- Tutarel Kışlak, Ş. (1999). Evlilikte uyum ölçeğinin güvenilirlik ve geçerlilik çalışması, *Psikiyatri ve Psikoloji Dergisi*, 7(1), 50-57.
- Türk Dil Kurumu Büyük Türkçe Sözlük (11.Baskı). (2011). Ankara: Türk Dil Kurumu.
- Türkiye İstatistik Kurumu, (TÜİK), (2021). Evlenme ve Boşanma İstatistikleri. <http://www.tuik.gov.tr> sayfasından alınmıştır.
- Yıldırım, İ. (2004). Eş destek ölçeğinin geliştirilmesi. *Türk Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik Dergisi*, 3(22), 19-26.
- Yıldırım, A., ve Şimşek, H. (2008). Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri (6. Baskı). Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Yılmaz, H. K. (2019). *Eşle yaşanan sorunlar ile evlilik doyumunu arasındaki ilişki* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), İstanbul Ticaret Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

EXAMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN THE MARRIED INDIVIDUAL'S PERCEIVING PARTNER SUPPORT AND MARRIAGE QUALITY LEVELS

EXTENDED ABSTRACT

Aim and Scope: The aim of this research is to study the relation between married individuals' perceived spousal support and marital quality levels in the terms of age and gender demographic variables. In this context, the answers to the following research questions will be searched for:

1. Is there a significant relationship between married individuals' perceived spousal support and the quality of marriage?
2. Do the marital quality levels of married individuals differ according to age?
3. Do married individuals' perceived spousal support levels differ according to age?
4. Is there a significant difference between the perceived spousal support of married women and the perceived spousal support of married men?
5. Is there a significant difference between the marital quality levels of married women and the marital quality levels of married men?

Methodology: The relational screening model was used to predict the relationship between married individuals' marriage quality and spousal support in this quantitative study. The sample of the study consists of 306 married individuals, married men and women, who were selected by random sampling method, living in Samsun between the years 2020-2021. Marriage quality levels of individuals were measured using the Marriage Quality Scale and the perceived support from their spouses was measured using the Spousal Support Scale. The Personal Information Form developed by the researcher was used for obtaining the information about the sociodemographic variables considered in the study. Pearson Product Moment Correlation Analysis, Multiple Variance Analysis (ANOVA), independent groups t-test and Scheffe Test for the differentiation between groups were applied to the obtained data from the study. Perceived spousal support levels and marital quality levels of married individuals were examined in terms of age and gender variables in this study.

Results, Discussions and Suggestions: When the relevant literature is examined, no research has been found that examines the relationship between perceived spousal support and marital quality. According to the researcher's knowledge, it is

the first study to examine these two variables together, which is the strength of this research. Within the scope of this research, the relationship between the perceived spousal support of married individuals' and the quality of marriage was examined and as a result positive and significant relationship has been found. Marriage quality levels increase as individuals receive support from their spouses (Julien & Markman, 1991). According to the results of this study, spousal support is a powerful factor in increasing the quality of marriage. In a study conducted with married individuals, a positive and significant relationship was found between spousal support and marital satisfaction (Çağ, 2011). The findings of this study show parallelism with Çağ's research. According to Çağ's research, individuals have to get along with in the marital relationship, share the housework, childcare, meet the emotional needs etc. and It can be said that the quality of marriage increases as they get support from their spouses. When the results are analyzed in terms of gender variables, it shows that married men perceive more support from their spouses. When the answer to the question was examined whether the marital quality levels differ in terms of gender, no significant difference was found between married women and married men. Similarly, the results show that married individuals aged 26-33 have higher marital quality levels compared to the individuals aged 42 and over. When the relevant literature is examined, no research examining the relationship between perceived spousal support and marital quality has been found. As a result, a positive and significant relationship was found between the perceived spousal support of married individuals and their marital quality levels. Examining the variables that affect individuals' perceived spousal support and marital quality levels will be useful in preparing family education programs that will improve their marriage and family life. Psycho-educational programs can be prepared in order to help married individuals understand their expectations from each other, increase the perceived support they offer to each other and improve and strengthen their marital relations. The expansion of Marriage and Family Counseling Centers that carry out these studies in Turkey can be supported.

Keywords: Marriage Quality, Spousal Support, Married Individuals.

